

# هفت ماه پس از آتش‌بس: نقض‌های مداوم و بحران انسانی در غزه و کرانه باختری



## مقدمه

بیش از هفت ماه از اعلام توافق آتش‌بس جامع بین اسرائیل و حماس در ۱۰ اکتبر ۲۰۲۵ می‌گذرد؛ توافقی که قرار بود به حمله نظامی تلافی‌جویانه و وحشیانه اسرائیل به غزه پایان دهد؛ حمله‌ای که طبق گفته وزارت بهداشت غزه، در نتیجه آن دست‌کم ۷۲ هزار فلسطینی کشته شده‌اند که تخمین زده می‌شود ۳۸ هزار نفر از آنان زن و دختر بوده‌اند، و ۹۰ درصد از جمعیت غزه نیز آواره شده‌اند. با این حال، علی‌رغم این توافق، فلسطینیان در غزه همچنان به دلیل خشونت‌های مداوم، محدودیت در کمک‌های بشردوستانه و شرایط سخت و بی‌رحمانه زندگی، رنج می‌برند.

در کرانه باختری نیز وضعیت فلسطینیان به‌طور فزاینده‌ای وخیم‌تر شده است؛ از تشدید حملات و بازداشت‌های نظامی گرفته تا افزایش خشونت‌های مرگبار شهرک‌نشینان، تخریب خانه‌ها، محدودیت‌های گسترده رفت‌وآمد و فشارهای اقتصادی. دولت اسرائیل نه تنها در مقابله با خشونت‌های اعمال‌شده علیه فلسطینیان ناکام بوده، بلکه هم‌زمان با پیشبرد روند الحاق دفاکتو سرزمین‌های فلسطینی، به توسعه شهرک‌های غیرقانونی در کرانه باختری نیز ادامه داده است.

در ۳۰ مارس ۲۰۲۶، تصویب «قانون مجازات اعدام برای تروریست‌ها» که در عمل مجازات اعدام را عمدتاً برای فلسطینیان متهم به حملات مرگبار، مجاز می‌کند، بار دیگر آپارتاید و رفتار تبعیض‌آمیز علیه فلسطینیانی که مشمول روندهای قضایی هستند را تقویت کرده است. نقض مداوم آتش‌بس و ادامه ظلم، سرکوب و ستم علیه فلسطینیان تحت اشغال نظامی، تنها به بازتولید چرخه خشونت منجر خواهد شد. بدون تحقق عدالت و تلاش واقعی برای پایان‌دادن به سلب مالکیت سیستماتیک فلسطینیان، دستیابی به صلح ممکن نیست؛ فرآیندی که ناگزیر باید با حضور و مشارکت خود فلسطینیان همراه باشد.



## توافق آتش‌بس اکتبر ۲۰۲۵

در ۱۰ اکتبر ۲۰۲۵، توافق جامع برای آتش‌بس با میانجیگری ایالات متحده، قطر، ترکیه و مصر شکل گرفت؛ توافقی چندمرحله‌ای که شامل خروج نیروها، ارسال کمک‌های بشردوستانه و تبادل زندانیان بود و هدف آن پایان‌دادن به جنگ در غزه عنوان می‌شد. سپس، در ۱۷ نوامبر ۲۰۲۵، شورای امنیت سازمان ملل متحد با تصویب قطعنامه ۲۸۰۳، این طرح صلح را به‌طور رسمی تأیید کرد.

به‌عنوان بخشی از این طرح صلح، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، نهادی موسوم به «هیئت صلح» را تأسیس کرد؛ سازمانی بین‌المللی تحت رهبری آمریکا که مأموریت آن نظارت بر بازسازی و حفظ صلح در نوار غزه عنوان شده بود. این هیئت دارای ساختاری چندلایه و سلسله‌مراتبی است و توسط یک هیئت اجرایی هفت‌نفره اداره می‌شود. ریاست این هیئت بر عهده دونالد ترامپ است که به‌عنوان رئیس مادام‌العمر منصوب شده و برکناری او تنها با رأی موافق سایر اعضا امکان‌پذیر خواهد بود. از دیگر اعضای هیئت اجرایی می‌توان به مارکو روبریو، وزیر امور خارجه ایالات متحده، جرد کوشنر، داماد دونالد ترامپ، و تونی بلر، نخست‌وزیر پیشین بریتانیا، اشاره کرد. هیئت صلح از همان آغاز با انتقادهای گسترده‌ای روبه‌رو شد. از جمله، کارشناسان سازمان ملل متحد این نهاد را محکوم کرده و تأکید کرده‌اند که روند بازسازی غزه باید بر پایه حقوق بین‌الملل، هنجارها و استانداردهای حقوق بشری پیش برود. آنان همچنین تصریح کرده‌اند که تصمیم‌گیری درباره آینده غزه باید به دست خود فلسطینیان که از حق مسلم تعیین سرنوشت برخوردارند انجام شود، نه در چارچوب منافع نواستعماری قدرت‌های خارجی. با این حال، با گذشت چندین ماه از تأسیس این نهاد، هیئت صلح هنوز حتی وارد نوار غزه نیز نشده است.

## مرحله اول توافق آتش‌بس

در مرحله نخست توافق آتش‌بس از اکتبر ۲۰۲۵ تا ژانویه ۲۰۲۶ بخشی از مفاد توافق، هرچند نه به‌طور کامل، به اجرا درآمد؛ اما روند پیشرفت توافق و حرکت به سوی مراحل بعدی عملاً متوقف شد.

مهم‌ترین محورهایی که دو طرف بر سر آن‌ها به توافق رسیده بودند عبارت بودند از:

- آتش‌بس: توقف کامل درگیری‌ها و عملیات نظامی، از جمله حملات هوایی و گلوله‌باران توپخانه‌ای.
- خروج نیروها: طبق توافق، ارتش اسرائیل در مرحله نخست موظف بود نیروهای خود را تا «خط زرد» عقب براند؛ خطی که همچنان ۵۳ درصد از نوار غزه را تحت کنترل اسرائیل باقی می‌گذاشت. قرار بود عقب‌نشینی‌های بیشتر در مراحل بعدی انجام شود.
- آزادی و تبادل گروگان‌ها و زندانیان: حماس پذیرفت آخرین گروگان‌های باقی‌مانده از اکتبر ۲۰۲۳ را ظرف هفتاد ساعت پس از عقب‌نشینی نیروهای اسرائیلی آزاد کند. در مقابل، اسرائیل متعهد شد ۲۵۰ زندانی فلسطینی محکوم و ۱۷۰۰ بازداشتی دیگر از غزه را آزاد کند. با این حال، چندین چهره سیاسی برجسته که در صدر فهرست مورد نظر حماس قرار داشتند، از این مبادله کنار گذاشته شدند.
- استقرار نیروهای ناظر: در حالی که نیروهای اسرائیلی همچنان در گذرگاه مرزی رفح با مصر حضور داشتند، توافق همچنین بر استقرار نیروهایی از ایالات متحده برای نظارت بر اجرای آتش‌بس و تسهیل انتقال کمک‌های بشردوستانه تأکید داشت. اتحادیه اروپا نیز آمادگی خود را برای اعزام یک مأموریت بشردوستانه به گذرگاه رفح، با هدف تسهیل رفت‌وآمد افراد و انتقال کالاها، اعلام کرده بود.
- افزایش کمک‌های بشردوستانه: بر اساس توافق، روزانه ۶۰۰ محموله کمک باید وارد غزه می‌شد؛ کمک‌هایی که شامل مواد و تجهیزات لازم برای بازسازی زیرساخت‌ها از جمله شبکه‌های آب، برق و فاضلاب و نیز تأمین نیاز بیمارستان‌ها و ناوایی‌ها بود.

## توقف عملی آتش‌بس در پی نقض‌های مداوم

هفت ماه پس از اعلام توافق، آتش‌بس در عمل تا حد زیادی از تحقق وعده‌های اصلی خود بازمانده است. فلسطینیان بیش از همه پیامدهای نقض این توافق را متحمل شده‌اند و همچنان با خشونت، محدودیت در دسترسی به کمک‌های بشردوستانه و شرایط دشوار زندگی روبه‌رو هستند.

از جمله مهم‌ترین چالش‌های توافق آتش‌بس می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- **تداوم خشونت، با وجود تعلیق رسمی عملیات نظامی:** اگرچه توافق آتش‌بس بر توقف کامل خصومت‌ها تأکید داشت، عملیات نظامی اسرائیل حتی پس از آغاز توافق نیز ادامه یافت و در برخی مقاطع شدت گرفت. از زمان اعلام آتش‌بس، بیش از ۸۳۰ فلسطینی در نوار غزه **کشته شده‌اند**؛ شماری در حملات هوایی مداومی که اسرائیل مدعی است برخی از آن‌ها مواضع یا نیروهای حماس را هدف قرار داده‌اند، و شماری دیگر در تیراندازی به افرادی که در نزدیکی خطوط آتش‌بس دیده شده بودند. بر اساس یک **گزارش اخیر**، اسرائیل از زمان توافق بر سر «آتش‌بس» در اکتبر گذشته، دست‌کم ۱۲۲۸ حمله هوایی و گلوله‌باران و همچنین ۱۰۶۰ مورد تیراندازی در نقاط مختلف نوار غزه انجام داده است. در همین بازه، **چهار سرباز اسرائیلی** نیز در حملات نیروهای حماس کشته شده‌اند.
- **با وجود برخی بهبودهای محدود، موانع جدی در مسیر کمک‌سانی به غزه همچنان پابرجاست:** اگرچه در ابتدای اجرای آتش‌بس حجم ورود کالاها به نوار غزه افزایش محسوسی داشت، اما در جریان جنگ ایالات متحده و اسرائیل علیه ایران، اسرائیل گذرگاه‌های منتهی به غزه را **بست**؛ اقدامی که به کاهش شدید کمک‌های ورودی انجامید. در نتیجه محدودیت‌های مداوم، ساکنان غزه همچنان با **ناامنی غذایی**، کمبود دارو و نبود **تجهیزات پزشکی** مواجه هستند. بر اساس مفاد توافق، قرار بود روزانه ۶۰۰ کامیون کمک وارد غزه شود، اما در عمل این هدف هیچ‌گاه **محقق نشد** و تنها حدود ۳۷ درصد از میزان توافق‌شده کمک‌های بشردوستانه **وارد منطقه شده است**. برآورد می‌شود حدود ۹۰ درصد از جمعیت غزه در جریان حمله نظامی اسرائیل به این منطقه محاصره شده **آواره شده باشند** و نزدیک به ۹۰ درصد خانه‌ها نیز **تخریب یا غیر قابل سکونت** شده‌اند. با این حال، به دلیل محدودیت‌های اعمال‌شده بر ورود مصالح و تجهیزات بازسازی، بخش عمده‌ای از مردم همچنان در **اردوگاه‌های موقت** و چادرها، در شرایطی بسیار نامناسب و غیربهداشتی زندگی می‌کنند. در حوزه آموزش نیز وضعیت بحرانی است؛ اکثر کودکان از تحصیل محروم مانده‌اند، زیرا بخش زیادی از مدارس تخریب شده و مدارس باقی‌مانده نیز به پناهگاه آوارگان تبدیل شده‌اند. همچنین دولت اسرائیل **محدودیت‌هایی** بر واردات اقلام آموزشی مانند کتاب‌های درسی و دفترچه‌های دانش‌آموزی اعمال کرده است. در مجموع، طی هفت ماه پس از آتش‌بس، بازسازی مؤثری در زیرساخت‌های ویران‌شده غزه صورت نگرفته است و فعالیت بسیاری از سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی که پیش‌تر نقش حیاتی در امدادسانی داشتند نیز با محدودیت مواجه شده است.

در همین حال، بخش‌های کلیدی توافق آتش‌بس از جمله خروج نیروهای اسرائیلی از سرزمین‌های اشغالی، سازوکار بازسازی غزه و مسئله خلع سلاح حماس همچنان محل اختلاف میان طرفین باقی مانده‌اند. در نتیجه، اجرای مراحل بعدی توافق عملاً متوقف شده و بار اصلی این بن‌بست همچنان بر دوش فلسطینیان قرار دارد.

## فلسطینیان در کرانه باختری

از زمان حمله نظامی تلافی‌جویانه و وحشیانه اسرائیل به غزه، فلسطینیان در کرانه باختری نیز در رنج بوده‌اند. در دو سال و نیم گذشته، فلسطینیان در کرانه باختری متحمل افزایش حملات نظامی شده‌اند که منجر به دستگیری و بازداشت، خشونت

مرگبار شهرک‌نشینان، تخریب خانه‌ها، افزایش محدودیت‌های رفت‌وآمد و بسیاری موارد دیگر نقض روزانه حقوق و کرامت انسانی آن‌ها شده است.



حملات نظامی به بالاترین سطح خود در بیش از یک دهه رسیده و به‌ویژه در مکان‌هایی مانند جنین، طولکرم و نابلس خشونت‌آمیز بوده و مکرراً به‌وسیله مهمات جنگی، پهپاد و تخریب خانه‌ها و جاده‌ها انجام شده است. گاه این حملات آن‌قدر شدید بوده که کل جوامع را وادار به خانه‌نشینی کرده است. در واقع، گزارش‌ها حکایت از آن دارد که افزایش خشونت نظامی اسرائیل منجر به بزرگترین آوارگی اجباری در کرانه باختری از زمان جنگ ۱۹۴۷ شده است.

علاوه بر خشونت از سوی ارتش، فلسطینیان نیز هدف افزایش سطح خشونت شهرک‌نشینان قرار گرفته‌اند که در بسیاری از موارد منجر به مرگ شده است. در یک مورد، شهرک‌نشینان به مدرسه‌ای در روستای المغیر آتش گشودند و دو فلسطینی را کشتند که یکی از آنها پسری ۱۴ ساله بود. در برخی روستاها، فلسطینی‌ها تقریباً روزانه از حملات شهرک‌نشینان خبر می‌دهند که منجر به ترسی محسوس شده است. عاملان خشونت به ندرت مجازات می‌شوند و همین باعث شده است که سازمان پیشرو حقوق بشر اسرائیل اعلام کند که خشونت شهرک‌نشینان بخشی از سیاست رسمی دولت اسرائیل است.

تخمین زده می‌شود که از اکتبر ۲۰۲۳ بیش از ۱۰۰۰ فلسطینی در کرانه باختری کشته شده‌اند.

### عمیق‌تر شدن ریشه‌های آپارتاید و اشغال از طریق شهرک‌سازی‌ها و مجازات اعدام

اگرچه در ژوئیه ۲۰۲۴، دیوان بین‌المللی [دادگستری](#) مجدداً بر غیرقانونی بودن اشغال توسط اسرائیل تأیید کرد، چیزی که محققان و متخصصان حقوق بین‌الملل دهه‌ها از آن سخن می‌گفتند، دولت اسرائیل به سیاست‌های پر شمار خود که ناقض قوانین بین‌المللی و در تضاد آشکار با حکم دیوان بین‌المللی دادگستری است، ادامه می‌دهد.

یکی از این موارد، شهرک‌سازی است که دولت اسرائیل همچنان به آن ادامه می‌دهد. در دسامبر ۲۰۲۵، کنست [ساخت](#) نوزده شهرک جدید را تصویب کرد. گسترش شهرک‌سازی‌ها شامل مصادره زمین و منجر به [الحاق](#) عملی سرزمین‌های اشغالی می‌شود که به‌وضوح ناقض قوانین بین‌المللی است.

در ۳۰ مارس ۲۰۲۶، کنست اسرائیل قانونی جنجالی را تصویب کرد که توسط وزیر امنیت ملی، ایتمار بن گویر، مطرح و توسط ائتلاف نخست وزیر بنیامین نتانیا‌هو حمایت شد. این قانون که رسماً با عنوان قانون مجازات اعدام برای تروریست‌ها ۲۰۲۶ شناخته می‌شود، مجازات اعدام را برای برخی از عاملان حملات تروریستی مرگبار مجاز می‌داند. سازمان‌های حقوق بشری [استدلال کرده‌اند](#) که این قانون تبعیض‌آمیز است و به‌گونه‌ای تنظیم شده که فقط در مورد مرتکبان فلسطینی اعمال شود، زیرا مشخصاً فلسطینی‌هایی را هدف قرار می‌دهد که در دادگاه‌های نظامی محاکمه می‌شوند. در دادگاه‌های غیرنظامی (در داخل اسرائیل)، این قانون مجازات اعدام را فقط برای کشتن کسی با «هدف نفی دولت اسرائیل» مجاز می‌داند، تعریفی که برای مستثنی کردن عاملان یهودی طراحی شده است. این نوع تفاوت مبتنی بر ملیت در اجرای مجازات‌ها، همان چیزی است که نشانگر یک دولت آپارتاید است.

### زنان بهای این وضعیت را می‌پردازند

زنان از راه‌های پر شمار و همپوشانی از جنگ غزه آسیب دیده‌اند. [نهاد زنان سازمان ملل متحد](#) اخیراً گزارشی منتشر کرد که نشان می‌داد از اکتبر ۲۰۲۳ تا دسامبر ۲۰۲۵، ۳۸۰۰۰ زن و دختر در غزه کشته شده‌اند؛ یعنی به‌طور متوسط، ۴۷ نفر در هر روز. به‌علاوه، ده‌ها هزار زن از جراحاتی رنج برده‌اند که در بسیاری از موارد ناتوان‌کننده هستند و چالش‌های مادام‌العمری را بر آن‌ها تحمیل می‌کنند. همانطور که پیش‌تر ذکر شد، ۹۰٪ جمعیت نوار غزه آواره شده‌اند که حدود یک میلیون نفر از آن‌ها زن هستند. بسیاری از این زنان در پناهگاه‌ها، اردوگاه‌ها و چادرهای پرجمعیت به سر می‌برند، در حالی که از کودکان و بستگان مسن خود مراقبت می‌کنند و مجبور هستند که مسائل مربوط به غذا، آب و بقای روزانه را در شرایط کمبود شدید مدیریت کنند. کمبود غذا به‌ویژه به زنان آسیب رسانده و باعث افزایش میزان سوء تغذیه در مادران باردار و شیرده و همچنین تولد نوزادان بیشتر با وزن کم شده است. همچنین گزارش‌های گسترده‌ای درباره تأثیر ویرانی [سیستم مراقبت‌های بهداشتی](#) غزه توسط اسرائیل بر مراقبت‌های باروری زنان منتشر شده که نشان‌دهنده افزایش سقط جنین، زایمان‌های ناامن و مرگ و میر مادران است.

در نهایت، مانند بسیاری از موقعیت‌های دیگر جنگ و اشغال، زنان فلسطینی در برابر استنمار، آزار و اذیت و سایر اشکال [خشونت جنسی](#) ناشی از جنگ آسیب‌پذیرتر بوده‌اند که اغلب به دلیل انگ اجتماعی گزارش نمی‌شوند. در [گزارشی](#) در ژانویه ۲۰۲۶، سازمان پیشرو حقوق بشر اسرائیل، بتسلم، الگویی جدی از خشونت جنسی در بازداشتگاه‌های اسرائیل را فاش کرد، از تهدید به تعرض جنسی گرفته تا برهنه‌سازی اجباری و تعرض جنسی واقعی. در [گزارشی](#) در آوریل ۲۰۲۶، دیده‌بان حقوق بشر اروپا-مد، جزئیات بسیار نگران‌کننده‌ای از تخلفات فاحش ارتكابی علیه یک زن ۴۲ ساله اهل شمال غزه ارائه داد که حکایت می‌کرد این زن پس از دستگیری، توسط سربازان اسرائیلی، در حالی که از این حادثه فیلمبرداری می‌کردند، بازداشت شد، به میز بسته شد و بارها مورد تجاوز قرار گرفت. علاوه بر این، سربازان و شهرکنشینان اسرائیلی از خشونت جنسیتی و آزار و اذیت جنسی برای بیرون راندن فلسطینی‌ها از خانه‌هایشان در کرانه باختری استفاده می‌کنند. در موارد

**مستندسازی** شده، خشونت جنسی به عنوان یک ابزار قهری به کار می‌رود؛ خشونتی که به فضای خانه نفوذ می‌کند، زندگی خانوادگی را از هم می‌پاشد و ادامه سکونت غیرنظامی را غیرممکن می‌کند؛ به طوری که در تعدادی از موارد، خانواده‌ها خشونت جنسی را دلیل ترک خانه یا اتخاذ سایر راهبردهای محافظتی جنسیتی مانند توسل به ازدواج زودهنگام گزارش کرده‌اند. این مشکلات با مسائل مرتبط با فقر به دنبال فروپاشی کامل اقتصاد غزه به دلیل جنگ و آسیب‌های روانی ناشی از خشونت مداوم و بی‌وقفه به مدت بیش از دو سال، تشدید می‌شود (البته شایان ذکر است که فلسطینی‌های غزه در دو دهه گذشته چندین حمله نظامی اسرائیل را تجربه کرده‌اند). **طبق یک مطالعه**، زنان در غزه به دلیل قرار گرفتن طولانی مدت در معرض خشونت، آوارگی مکرر و شرایط به جود آمده در نتیجه این آوارگی‌ها، میزان نگران‌کننده‌ای از مشکلات سلامت روان را نشان می‌دهند، به طوری که ۸۰٪ از زنان دچار اختلال استرس پس از سانحه، اضطراب شدید و/یا افسردگی هستند. به طور کلی، وضعیت فعلی آسیب‌هایی را در ترکیب با یکدیگر ایجاد کرده است که هریک دیگری را تقویت و بهبودی را حتی پس از توقف جنگ بسیار دشوارتر می‌کند.



### نتیجه‌گیری و توصیه‌ها

بیش از دو سال و نیم از آغاز حمله نظامی تلافی‌جویانه و وحشیانه اسرائیل به نوار غزه می‌گذرد؛ جنگی که بیش از ۷۲۰۰۰ فلسطینی را (طبق تخمین‌های محافظه‌کارانه) کشته، صدها هزار نفر دیگر را زخمی کرده و ۹۰٪ از جمعیت را آواره کرده است. فلسطینیان در غزه علی‌رغم توافق آتش‌بسی که بیش از هفت ماه پیش اعلام شد، همچنان در رنج هستند. در کرانه باختری، فلسطینیان روزانه در معرض خشونت و تحقیر از سوی ارتش اسرائیل و شهرکنشینان اسرائیلی قرار می‌گیرند. این تخلفات مداوم تنها منجر به خشونت بیشتر خواهد شد و چرخه خشونت هرگز پایان نخواهد یافت، مگر آن‌که به علت‌های ریشه‌ای آن رسیدگی شود. بی‌عدالتی‌هایی که فلسطینیان در نتیجه دهه‌ها اشغال نظامی غیرقانونی متحمل شده‌اند، تنها در

صورتی قابل رسیدگی است که به فلسطینیان حق اظهار نظر داده شود و بتوانند به طور معناداری در فرآیندهایی که بر زندگی آن‌ها تأثیر می‌گذارد، شرکت کنند. برای پایان دادن به خشونت و رنج، حداقل باید موارد زیر اتفاق بیفتند:

1. همه طرف‌ها باید به شرایط آتش‌بس متعهد شوند و سازوکارهای اجرایی واضح‌تری، از جمله نظارت شخص ثالث، ایجاد کنند تا پاسخ‌گویی در مورد تخلفات تضمین شود.
2. باید یک ناظر بین‌المللی بی‌طرف برای مستندسازی موارد نقض، جلوگیری از خشونت و ارائه گزارش‌های شفاف حضور داشته باشد.
3. باید اقدامات مشخص و عینی برای حفاظت از جمعیت غیرنظامی، از جمله پابندی دقیق‌تر به قوانین بین‌المللی بشردوستانه، جلوگیری از خشونت شهرکنشینان و پاسخ‌گویی در قبال استفاده بیش از حد از زور انجام شود.
4. ادعاهای نقض حقوق بشر باید توسط نهادهای مستقل بررسی شود. افراد مسئول صرف نظر از وابستگی خود باید از طریق فرآیندهای قانونی معتبر پاسخگو باشند.
5. سازمان‌های زنان و زنان مدافع حقوق بشر باید از طریق منابع مالی و سایر ابزارها در تلاش‌هایشان برای مستندسازی و رسیدگی به خشونت‌های تجربه شده توسط زنان فلسطینی، به ویژه خشونت جنسی ناشی از جنگ و آوارگی، حمایت شوند.
6. محدودیت‌هایی که مانع کمک‌های بشردوستانه می‌شوند باید کاهش یابند تا تحویل به موقع تجهیزات پزشکی، غذا و سایر مواد ضروری که فلسطینیان در غزه به شدت به آن نیاز دارند، تضمین شود.
7. سازمان‌های امدادی و اهداکنندگان باید مخصوصاً به نیازهای حاشیه‌نشین‌ترین و آسیب‌پذیرترین جمعیت‌ها، به‌ویژه زنان و کودکان، از طریق برنامه‌های ویژه، از جمله حمایت مالی از گروه‌های محلی زنان و حمایت از برنامه‌های روانی-اجتماعی رسیدگی کنند.
8. دولت اسرائیل باید گام‌های ملموسی برای کاهش خشونت در کرانه باختری بردارد، چه با متوقف کردن تهاجمات نظامی و چه با متوقف کردن خشونت شهرکنشینان. شهرکنشینانی که مرتکب اعمال خشونت‌آمیز علیه فلسطینیان می‌شوند باید دستگیر و به دست عدالت سپرده شوند.
9. طبق قوانین بین‌المللی، اشغال کرانه باختری توسط اسرائیل غیرقانونی است. به همین دلیل، دولت اسرائیل باید به برنامه‌های خود برای ساخت شهرک‌های بیشتر در کرانه باختری پایان دهد.
10. باید تلاش‌های دیپلماتیک جدیدی توسط بازیگران بین‌المللی و منطقه‌ای برای یافتن یک راه‌حل سیاسی عادلانه و پایدار، که شامل مشارکت فلسطینیان نیز باشد، صورت گیرد.



X FemenaNet  
f FemenaNet  
@ FemenaNet  
FemenaNet  
www.femena.net

فمنا با شرکای خود برای ترویج برابری جنسیتی، شمول و صلح؛ گسترش فضای مدنی؛ تقویت جامعه مدنی و تاب‌آوری زنان فلسطینی؛ برجسته کردن کار زنان فلسطینی و جنبش‌های فمینیستی مترقی؛ و تقویت همبستگی و همکاری جنوب-جنوب در منطقه جنوب غربی آسیا و همکاری می‌کند. کار فمنا به‌ویژه بر زمینه‌ها، بحران‌ها، درگیری‌ها (SWANA) شمال آفریقا، اقتدارگرایی و بسته شدن فضای مدنی متمرکز است.